

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุบลราชธานี เขต 1*

THE DEVELOPMENT OF THAI LANGUAGE LEARNING ACHIEVEMENT ON TYPES OF WORDS USING CIPPA MODEL WITH SKILL EXERCISES OF GRADE 6 STUDENTS UBON RATCHATHANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

สาวิตรี พวงทอง¹, ระพิน ชูชื่น² และ พรรณี สุวตธี³

Sawitri Pongthong¹, Rapin Chuchuen² and Pannee Suwatthee³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻³Ratchathani University, thailand

¹Corresponding Author's Email: sawitri1210@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านยางซึก จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ E1/E2 และการทดสอบค่าทีแบบ Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.06/84.37 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

* Received 27 February 2025; Revised 8 March 2025; Accepted 15 March 2025

ปา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.58$, $S.D. = 0.49$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา, ภาษาไทย, แบบเสริมทักษะ

Abstract

The purpose of this research were to 1) Study the efficiency of Thai language learning management on word types using the CIPPA learning management method and skill enhancement for Grade 6 students to achieve efficiency according to the 80/80 criteria. 2) Compare the results of Thai language learning achievement with those of word types before and after using CIPPA learning management with skill enhancement for Grade 6 students. Moreover, to 3) Study the satisfaction of Grade 6 students towards learning management using the CIPPA system with skill enhancement format For 20 Grade 6 students of Ban Yang Khin Nok School, Semester 2, Academic Year 2024. Using the method of determining the sample size by random cluster sampling, The research instruments were eight learning management plans: an academic achievement test and a student satisfaction questionnaire on the CIPPA learning management with skill enhancement model. Data analysis included percentage, mean, and standard deviation. The efficiency of a learning management plan using E1/E2 and Dependent Sample t-test. The research results found that research results found 1) The results of the effectiveness of the CIPPA learning management and the skill enhancement model for the 6th-grade primary school students were effective according to the criteria of 82.06/84.37. 2) The results of comparing academic achievement using the CIPPA learning management and the skill enhancement model for Grade 6 students the post-learning achievement was significantly higher than the pre-learning achievement of .05. 3) The study's results on student satisfaction after the CIPPA learning management combined with the skill enhancement model the overall satisfaction level was at the highest level ($X = 4.58$, $S.D. = 0.49$).

Keywords: CIPPA learning management, Thai language, skills enhancement

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

สภาพปัจจุบัน ของการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านยางซึ้งก ปีการศึกษา 2565 สาระการอ่านคะแนนเฉลี่ย 75.00 สาระการเขียนคะแนนเฉลี่ย 66.07 สาระการฟังการดูการพูดคะแนนเฉลี่ย 66.67 สาระหลักการใช้ภาษาคะแนนเฉลี่ย 29.17 สาระวรรณคดีและวรรณกรรมคะแนนเฉลี่ย 37.50 และจากผลการทดสอบรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 พบว่า สาระที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุด คือสาระหลักการใช้ภาษา ตัวชี้วัดที่ ท.1 ป.6/1 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค นักเรียนมีคะแนนต่ำกว่าตัวชี้วัดอื่น ๆ ในหลักการใช้ภาษาแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านหลักการใช้ภาษาไทย ซึ่งอาจเกิดจากครูใช้วิธีสอนโดยการบรรยาย แบบเดียวตลอดคาบเรียน ไม่ใช้วิธีสอนแบบอื่นและการใช้หนังสือเพียงเล่มเดียว ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพียงเล็กน้อยนอกจากนี้ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจ ไม่มีสื่อการสอนและชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จึงส่งผลให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-net) มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (สถาบันการทดสอบแห่งชาติ, 2565)

การจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนต้องให้นักเรียนเข้าใจ ซึ่งการเรียนการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ได้ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน ผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism (ทิตินา แหมมณี, 2542) สามารถประยุกต์ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนสำคัญดังนี้ 1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2. ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ 3. ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับ

กลุ่ม 5. ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ 6. ขั้นการแสดงผลงาน และ 7. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ การเลือกใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพนั้นยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ และสามารถจดจำได้นานยิ่งขึ้น ซึ่งสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมนั้นคือ ชุดกิจกรรมการสอนภาษาไทย การนำชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ด้านหลักภาษา ในเรื่องชนิดของคำของนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยสามารถสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้ รวมทั้งการปฏิบัติงานในชุดกิจกรรมการสอนที่อยู่ในชุดกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการคิดเป็น วิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ (ไสว พักขาว, 2551) ดังนั้นกิจกรรมที่ถูกออกแบบไว้ใน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กับนักเรียน จึงเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพควบคู่กันไปด้วย

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของการเรียนภาษาไทยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาหาวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจเรื่องหลักภาษาโดยเฉพาะเรื่องชนิดของคำให้มากยิ่งขึ้น แนวทางในการแก้ไขปัญหาการวิเคราะห์แยกแยะชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถใช้ได้อย่างมีประโยชน์ เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีความรู้สึกรักในวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 ศรียางเหล่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 168 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1, 2567)

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านยางซึ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผน

2.2 แบบเสริมทักษะชนิดของคำ

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 12 ข้อ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แบบเสริมทักษะมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.33 – 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.02 – 0.06 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แบบประเมินความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 4.58 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.49

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้

4.2 จัดการเรียนการสอนตามลำดับแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบกับแบบเสริมทักษะของ

ค่าสถิติ	คะแนนสอบระหว่างการจัดการเรียนรู้								รวม	ผลสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8		
คะแนนเต็ม	20	20	20	20	20	20	20	20	160	40
เฉลี่ย	15.4	15.9	16.4	16.3	16.2	16.4	17.1	17.4	131.3	33.75
เฉลี่ยร้อยละ	77.0	79.7	82.2	81.5	81.2	82.0	85.7	87.0	82.06	84.37
E1/E2	82.06									84.37

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1) เท่ากับ 82.06 และคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 84.37 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านยางชั้นก

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	X	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	20	40	23.40	2.54	37.23*	.05
หลังเรียน	20	40	34.00	2.51		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านยางชั้นก ที่ได้รับการจัดการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบวนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบวนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายมากยิ่งขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
2	การจัดการเรียนรู้ทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.75	0.44	มากที่สุด
3	การจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเวลา	4.50	0.51	มาก

4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.50	0.51	มาก
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	4.70	0.47	มากที่สุด
6	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเรียน	4.70	0.47	มากที่สุด
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีการคิดวิเคราะห์แบบเป็นขั้นเป็นตอน	4.55	0.51	มากที่สุด
8	การจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้วิเคราะห์เปรียบเทียบ	4.60	0.50	มากที่สุด
9	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.30	0.47	มาก
10	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.50	0.51	มาก
11	การจัดการเรียนรู้ทำให้เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกได้ถูกต้องนักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจ	4.60	0.50	มากที่สุด
12	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและแสวงหาความรู้ใหม่	4.60	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.58	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่าระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($X = 4.58$, $S.D. = 0.49$) ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($X = 4.75$, $S.D. = 0.44$) อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($X = 4.70$, $S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และลำดับที่ 3 การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($X = 4.70$, $S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์การจัดการ (E1) และผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 82.06/84.37 ตาม

เกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับแบบเสริมทักษะ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อหาสาระของบทเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม จนเกิดความชำนาญเกิดทักษะ ทางด้านภาษา กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือ สื่อสารในการดำรงชีวิตและอนุรักษ์เอกภาพของภาษาไทยให้คงอยู่สืบไป โดยเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนมากขึ้น ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนจึงทำ ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนเราจึงได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม การให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมเป็นผู้ลงมือศึกษาปฏิบัติและคิดอย่างอิสระอย่างมีความหมายซึ่งสอดคล้องกับ ทิศ นนา แหมมณี (2548) ได้กล่าวถึงแนวคิดนี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง ความรู้ด้วยตนเอง (Construction of Knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเอง และพึ่งพาตนเองแล้วยังต้องพึ่งการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อนบุคคลอื่น ๆ และ สิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Process Skills) ต่าง ๆ จำนวน มากเป็นผู้มีความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดีหากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มี ความพร้อมในการเรียนเรียนรู้มีประสบการณ์รับรู้ที่ต้นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้การเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Physical Participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีเป็นการเรียนรู้ ที่มีมีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมี ความลึกซึ้งและอยู่คงทนมาก ขึ้นหากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำลี ทองประसार (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการ สอน เรื่องชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิด สำหรับนักเรียนชั้นอุดมศึกษาปี 6 ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 83.57/87.83 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

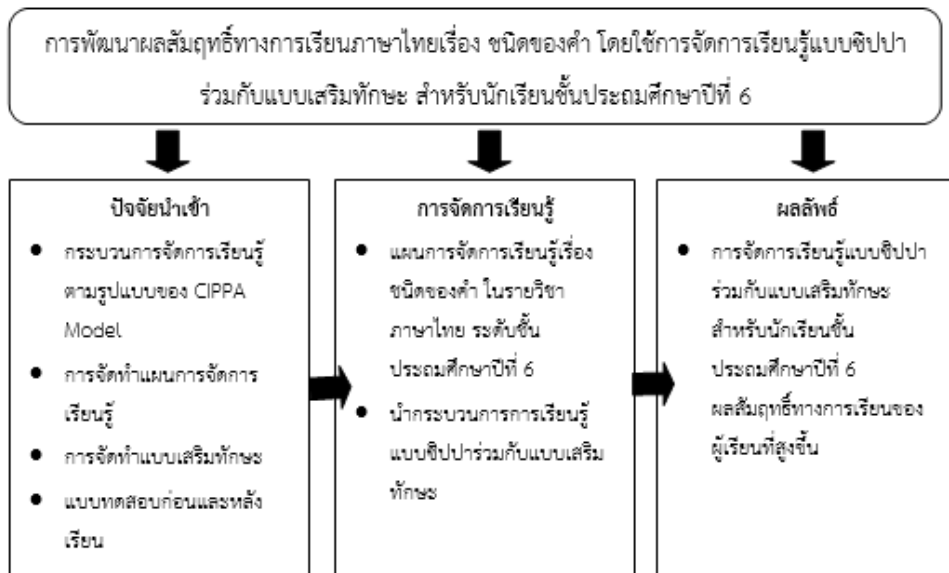
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบ เสริมทักษะ พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน เรียนเท่ากับ 2.54 คิดเป็นร้อยละ 58.50 คะแนน 468 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน เท่ากับ 2.51 คิดเป็นร้อยละ 85.00 คะแนน 680 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย และแสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบมี นัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริม ทักษะในแต่ละแผนการเรียนรู้ จะมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าที่หลากหลาย เช่น ศึกษาเป็นกลุ่ม ศึกษาด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและ บทเรียนได้ ซึ่งเนื้อหาที่ได้นำมาสอนนั้นเป็นเรื่องราวเนื้อหาที่ยาก แต่วิธีการสอนแบบซิปปา ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและมีทักษะมากขึ้น เพราะในกิจกรรมการเรียนจะมีขั้นตอนที่ช่วยส่งเสริม

ให้นักเรียนเกิดการกระตุ้นในการเรียนรู้และเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานกันแบบร่วมมือมีปฏิสัมพันธ์มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมไปสู่องค์ความรู้ใหม่ และเป็นการเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียดเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะในการคิดวิเคราะห์ให้สูงขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จรรยา ดาสา (2552) กล่าวว่า การเรียนเชิงรุกคือการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้ เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ จากการได้คิดได้ปฏิบัติระหว่างการเรียนการสอน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยผู้วิจัยได้ลำดับความพึงพอใจของนักเรียนไว้ 3 ลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้ทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ลำดับที่ 3 การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชอบที่จะเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะชนิดของคำ นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และไม่ทำให้นักเรียนสับสนในเนื้อหาบทเรียน เมื่อทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้องนักเรียนรู้สึกมีความสุขสนุกสนาน ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ ในบทเรียนที่ผู้วิจัยได้จัดให้กับนักเรียนแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มากในทุกองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรม ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนให้ความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ ว่าเป็นรูปแบบการสอนของครูที่ส่งเสริมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อน ส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ใหม่จากหลักการออกแบบกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเป็นระบบตามรูปแบบของ CIPPA Model การจัดทำแผนการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะที่มีคุณภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนสำหรับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนให้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและการทำกิจกรรม นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานไม่น่าเบื่อ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนดีขึ้น ดังนั้นผลการวิจัยนี้จึงเหมาะที่จะเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการนำการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปาร่วมกับแบบเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ ต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน อ่านคำแนะนำให้เข้าใจและปฏิบัติตามคำแนะนำ

2. ขณะที่ครูผู้สอนสาธิตการทำกิจกรรมผู้สอนควรใช้คำง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจและปฏิบัติตามได้และไม่ควรใช้คำพูดในการสื่อสารกับเด็กมากเกินไป เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยสนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องราวผ่านกิจกรรม ครูผู้สอนควรฟังระหนักรู้ว่าตนเองเป็นเพียงผู้แนะนำหรือชี้แนะเท่านั้น

3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม การใช้สถานการณ์จำลองควรมีความยืดหยุ่น ขึ้นอยู่กับกิจกรรมควรจัดให้เหมาะสมกับเวลา ควรให้เด็กได้ดำเนินการจนสิ้นสุดกิจกรรม เพราะบางกิจกรรมอาจใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ และการจัดกิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลองควรมีหลากหลายเพื่อไม่ให้เด็กเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำไปใช้ในรายวิชาและนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ และควรจัดสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ให้พร้อม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนให้ได้ปฏิบัติตามตามที่ครูกำหนด

2. ควรพัฒนาสื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการสอนแบบชิปปา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะอื่น ๆ ให้สูงขึ้น

3. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้หรือแนวคิดอื่น ๆ ที่ส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่นความสามารถในการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา ดาสา. (2552). 15 เทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก. นิตยสาร สสวท, 36(163), 72-76.
- ทิพย์ฉัตร พลพล. (2562). การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิศนา ขัมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL). วารสารวิชาการกรมวิชาการ, 2(5), 2-30.
- ทิศนา ขัมมณี. (2548). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) องค์ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- นารณาริ อินตะสอน. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง

คำและชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดย
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนปกติ. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำลี ทองประसार. (2551). การพัฒนาชุดการสอน เรื่องชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ไสว ฟักทอง. (2551). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ. เอ็มพันธ์.